หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการเยียวยาผู้ได้รับอันตรายจากมลพิษและวัตถุอันตราย
คำสำคัญ	มลพิษ / วัตถุอันตราย
ชื่อนักศึกษา	ทัตสิณา บุญวาที
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการเยียวยาผู้ได้รับอันตรายจากมลพิษและวัตถุอันตราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำคัญของปัญหาและกฎหมายที่นำมาใช้ในการเยียวยาผู้ได้รับอันตรายจากมลพิษและวัตถุอันตราย ศึกษาสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษและวัตถุอันตราย ตลอดจนเสนอแนะแนวทางกฎหมายในการเยียวยาผู้ได้รับอันตรายจากมลพิษและวัตถุอันตรายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคุ้มครองและระงับความเดือดร้อนของผู้ได้รับอันตรายได้

จากการศึกษาพบว่า หลักกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง มาตรา 96 และมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 หมวด 3 เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดทางแพ่ง และกองทุนสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมาตรการทางแพ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด ยังมีข้อจำกัดในการเยียวยาความเสียหายแก่ประชาชน โดยเฉพาะปัญหาการพิสูจน์ความเสียหายที่ได้รับการกำหนดค่าเสียหายซึ่งยังไม่สอดคล้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นในอนาคตและค่าเสียหายที่ได้รับไม่สามารถเยียวยาผู้ได้รับอันตรายได้อย่างแท้จริง อีกทั้งกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมยังเกิดข้อบกพร่องขาดความเป็นเอกภาพและขาดความชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการชดเชยและเยียวยาความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่าจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการทางแพ่งในการเยียวยาผู้ได้รับอันตรายจากมลพิษและวัตถุอันตราย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายไว้เป็นการเฉพาะพิเศษสำหรับคดีสิ่งแวดล้อม โดยเห็นควรปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ในหมวดความรับผิดทางแพ่งให้เป็นกฎหมายหลักในการนำมาใช้ตีความ การพิสูจน์ความเสียหายและการ

SPU CHONBURI

กำหนดค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอันตรายจากมลพิษและวัตถุอันตราย และควรให้มีการบัญญัติหลักค่าเสียหายเชิงลงโทษไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551 ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อเป็นการลงโทษกับผู้ที่ต้องรับผิดที่ทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้รับอันตราย

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Problems and Obstacles in Remedy to Victims of Hazard from Pollutant and Hazardous Materials
Keywords	Pollutant / Hazardous materials
Student	Tatsina Boonwatee
Thesis Advisor	Associate Professor Suphol Ingprasarn
Level of Study	Master of Law
Faculty	Graduate School, Sripatum University, Chonburi Campus
Year	2018

Abstract

This thesis has objectives to study the legal problems and obstacles in remedy to victims of hazard from pollutant and hazardous materials. The thesis has purpose to study the significance of problems and law in remedy to victims of hazard from pollutant and hazardous materials, to study the important essence of law relating to environment regarding pollutant and hazardous materials, as well as providing legal advice on remedies to victims of hazard from pollutant and hazardous materials used presently to be used effectively; the law will be able to protect and suspend trouble of victims from hazard.

According to the study about determining of the law principles of civil liability, Section 96 and 97 of Promotion and Conservation of Environmental Quality Act, B.E.2535 (1992), the Hazardous Substances Act B.E.2535 (1992), Chapter 3 about duty and civil liability and the environment fund including civil measures under the Civil and Commercial Code in title of violation. There is limitation for remedy to damages to people, especially problems of proving about damages obtained and specifying the damages which does not comply with the occurred damages or damages which may occur in the future. Damages obtained cannot remedy victims of hazard actually. The law on environment had defect and lack of unity and clarity related to criteria in compensation and remedy of environment damages occurring presently.

The researcher recommends that there shall be correction of law, in the part related with civil measures in remedy to victims of hazard from pollutant and hazardous materials, there is determining of criteria relating with indemnity, or damages specially for environmental case, it is appropriate to improve and amend the National Environment Quality Promotion and

SPU CHONBURI

Maintenance Act., B.E.2535 (1992) in the chapter of civil liability to make a main law for use in interpretation, proving damages and determining damages to victims of hazard from pollution and hazardous materials and there should be providing of principles of punitive damages in the National Environment Quality Promotion and Maintenance Act., B.E.2535 (1992) and the Hazardous Materials Act, B.E.2535 (1992), in the same way as the Liability for Damage Occurring from Unsafe Goods Act, B.E.2551 (2008), for benefit of justice and for punishment to the person who shall be liable for causing any one person to be in danger.

SPU CHONBURI